

מקבילה של 12 פרות קיבלה בכל יום 2 מנות תחמיץ, במשקל כולל של 11 ק"ג, 5 ארוחות של שחת ללא הגבלה, פעמיים ביום, בזמן החליץ בה, קיבלו שתי הקבוצות כמויות שוות של מזון מרוכז. כמות המזון המרוכז שנאכלה במשך תקור פת החליבה, הגיעה ל- $6\frac{3}{4}$ ק"ג בממוצע יומי, בדרך זו היה ההבדל העיקרי בין שתי הקבוצות רק בשיעורי התכיפות בהגשת המספוא הגס. הפרות שהואבסו לעתים קרובות אכלו 8.5 ק"ג שחת ואלו שקיבלו רק ארוחת שחת אחת אכלו 9 ק"ג שחת ליום. תנובת החלב ותוספת המשקל הממוצעות היו שוות בערך בשתי הקבוצות — 20 ק"ג חלב ליום ותוספת משקל גוף של 160 גרם ליום.

בגלל המספר הרב של פרות שעמדו בניסוי זה ואורכו של הניסוי, נראה שמותר להסתמך עליו ולהסיק כי אין כל יתרון לגבי פרות, המניבות תנובות של 6130 ק"ג חלב בן 4% (FCM) בשנה, ביותר משתי ארוחות מספוא גס ביום. עדיין לא ידוע אם ניתן להגדיל את כמות המזון הכוללת שתאכלנה הפרות במקרה שיוגש להן מספוא גס מסוגים שונים ומאיכות שונה (לשם גיוון), בהפסקות שונות במשך היום.

י. מ. ריד

(מתוך "הוארדס דיירינג", 10 בינואר 1964)

קיבלו בדיוק אותה כמות מזון, אך גודל המנה היה כזה שאי אפשר היה לסיימה בשלוש שעות. לאחר שלוש שעות נלקח המזון שנותר באיבר סים ונשקל. הפרות שקיבלו ארבע ושבע ארוחות ביום אכלו, בהתאמה, 16.6 ו-14.6 אחוז יותר חנ"כ (TDN), והניבו, בהתאמה, 14.2 ו-15.1 אחוז יותר חלב (4%) מאשר בעת הזנתן בשתי ארוחות ביום. בגלל סוגי המזון השונים וכמויות תיהם השונות יצא שהרכב מנות המזון שהוגשו לפרות שהואבסו בתכיפות היו שונות מאלו שאכלו הפרות שניזונו רק שתי ארוחות ביום.

התוצאות בקורנל

על המחקרים החדשים ביותר בשאלת תכיי פות ההאבסה נמסר על ידי טרימברגר וחבריו מאוניברסיטת קורנל. הניסוי שלהם שונה בכמה פרטים מזה שנערך במיסורי. כאן הועמדו בניסוי פרות הולשטיניות בלבד. כל פרה בניסוי זה קיבלה אותה כמות מזון ובאותה תכיפות במשך כל תקופת החליבה; כמויות המזון המרוכז ותחמיץ התיירס שהוגשו היו שוות לקבוצה שהואבסה בתכיפות ולזו שהואבסה בהפסקות ארוכות.

וכך נערך הניסוי: במשך שנתיים קיבלו 12 פרות, בכל יום, ארוחה אחת של 11 ק"ג תחמיץ תירס, וארוחה אחת של שחת ללא הגבלה. קבוצה

למה לבזבז קש טוב?

לייבוש באומנים ליום-יומיים. אחר-כך צריך לדוש את האומנים בקומביין שצויד בפיקאפ (pickup) במקום מוט הקצירה, וכל הקש הנדוש יופנה ישר למכבש, הנע בצמוד לקומביין. בדרך זו ניתן לאסוף את כל הקש והמוץ. תשלובת מכוונת כזה, המבצעה שתי הפעולות גם יחד — דייש וכבישה — כבר הונהגה בכמה ארצות באירופה.

באילו איזורים בארה"ב נהגים להטעין את אומני התבואה המיובשים על משאיות, מובילים אותם לאסמים שבמשק ושם דשים במכוונות דייש. בשיטה זו, הגרגרים נשפכים ישר למזוויים והקש מועבר במשוב לסביבת הרפת; על ידי כך משתפרת איכותם של שני המוצרים גם יחד.

הקומביינים לקציר התבואות, עם היותם ברי כה לחקלאים, אינם חסרים גם מגרעות; הם גרמו לפחיתת יכולת הקש ולהורדת כושר הספיגה שלו כרפד. קש טוב לריפוד, מחירו שווה כמעט למי חיר שחת מאיכות בינונית. הקש של שיבולת שועל ושעורה שימש בעבר במפטמות כמספוא טוב למדי וכרפד. כבישת הקש בחבילות מהאז' מנים הקומבייניים ודאי תימשך כך להבא — לצורך הספקת הרפד, אבל בדרך זו הולכים לאיבוד המוץ, הגרגרים המצומקים וחלק ניכר מהעלים היבשים. אין ספק שהמיכון עשוי לא רק להועיל, אלא גם לפגוע באיכות הקש ובכמותו. כדי לקבל גרגרים וקש מאיכות טובה, נראה לי שיש קודם כל לקצור את הקמה ולהשאירה

שגם פיזור הזבל בשדות מצריך עבודה, ובכל זאת אינני יכול להתלהב מהפתרון של ריצפת חריצים ואיסוף ההפרשות בלאגונות. על כן — איסופו המלא של הקש ושיפור איכותו עשויים לקחת ליבם של חקלאים רבים, המעוניינים עדיין בזבל ומחשיבים אותו כשם שהחשיבוהו בעבר. גנני פאנסילבאניה ההולנדיים שקיימו מפ"טמות בקר לשם ייצור הזבל בעיקר.

ד"ר ג. בושטאד

(מתוך „בראנגוס", דצמבר 1963)

בשנים האחרונות, לשם חיסכון בקש ריפוד, הותקנו ברפתות רצפות-חריצים („טפחות"), וב"סמוך להן — „לאגונות" (בריקות-קיווי) להפר"שות. בבריקות אלה הולך לאיבוד אחד ממוצרי-הלוואי החשובים של משק-החי — הזבל; מכל מקום מתבזבז החנקן שבזבל וחלק מהחומר האורגאני. האם ההוצאה לשכר עבודה היא כה גבוהה שתצדיק בזבוז הזבל, המיוצר בענפי בעלי-החיים השונים שבמשק?

חינוכי אני והכשרתי המקצועית אוסרים עלי להסכים לבזבוז זה ולהשלים עמו. נכון אמנם

מפעולות ההתאחדות

תקציבי מחקר

קיימים בארץ גופים שונים המקציבים סכרימים ניכרים למחקרים בבקר. בדינוי המוכירות הוצע לרכז סכומים אלו בידי ההתאחדות וע"י כך לאפשר הכוונת המחקרים והשפעה על קביעת הנושאים. בשלב ראשון אוחדו תקציביהן של ה.מ.ב. ושתי אגודות ההורעה „און" ו„השרות". לשם הפעלת התכנית הוקמה ועדה משותפת של מוסדות אלו שמתפקידה יהיה להציע את נושאי המחקר ולעקוב אחר ביצועם.

על השיתוף עם אמב"ל

באסיפה הכללית דאשתקד הובעה משאלה להגיע לשיתוף פעולה עם אמב"ל. בהתאם לכך נתקיימה פגישה עם מזכיר הארגון ש. זמרי, בה נידונו הדרכים האפשריות לשיתוף פעולה ומה התועלת אשר תצמח מכך לשני הגופים. סוכם שאמנם צפויה תועלת מהשיתוף בשטחים רבים ויש למצוא את הדרך להגשמת הדבר.

„משק הבקר והחלב"

דיון יסודי נערך בדבר הופעת בטאוננו „משק הבקר והחלב" תוך מגמה להגביר את הקשר שבין הבטאון לבוקרים. הוצעו ונתקבלו מספר שינויים. הראשון בהם הוא — הפיכת הבטאון לירחון. הירחון יכלול מדורים נוספים על אלו הקיימים, כגון אינפורמציה חדשה יותר

בישיבת ההנהלה המורחבת מיום 29.1.64 נידונו הסעיפים הבאים:

ייצור החלב ושיווקו

נמסר דו"ח על קבלת החלב במחלבות בש.ז. החל מ-1.10.63 ממנו מתברר שכמעט ואין קיימת עליה בייצור. דבר זה נכון גם לגבי התקופה שלאחר מכן ורק עתה, בסוף חודש מארס, מסתמנת מגמה לעליה לא גדולה בקבלת החלב במחלבות.

חברים מספר העירו על אחוז השומן הנמוך בחלב וטענו שיש להעלות את מחיר השומן לייצור כדי לדרבן את העלאת רמתו.

בשאלת בתי המטבחיים האזוריים

בעקבות סקירתו של הח' ז. למדני, מזכיר מועצת הבשר, על בעיות השיווק והמחירים, נערך דיון וסוכם על דעתם של כל המשתתפים שיש לזרז הפעלת בתי המטבחיים האזוריים שברשות היצרנים, לתועלתם הם ולתועלת הצרכן כדי שיקבל בשר טרי, נקי וייתכן אף זול יותר.

באותה הזדמנות נמסרה אינפורמציה בענין תיכנון הענף (מכסות החלב), ונתברר שלמעשה כמעט שאינה קיימת הגבלה בייצור בעקב התיכנון, וכל משק רשאי לייצר ולשווק כל כמות חלב כפי יכולתו ורצונו.